

Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2005 w sprawie legitymacji do wniesienia przez zamawiającego skargi na wyrok zespołu arbitrów. (sygn. III CZP 100/04)

UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO

Dnia 10 marca 2005 r.

Sędzia SN Kazimierz Zawada (przewodniczący, sprawozdawca)

Sędzia SN Tadeusz Domińczyk

Sędzia SA Dariusz Zawistowski

Sąd Najwyższy w sprawie z odwołania Ł. Okręgowej Izby Architektów w Ł. przy uczestnictwie zamawiającego Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Ł. o zamówienie publiczne, po rozstrzygnięciu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu jawnym w dniu 10 marca 2005 r., przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Iwony Kaszczyszyn, zagadnienia prawnego przedstawionego przez Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 1 grudnia 2004 r.:

"Czy zamawiającemu, w rozumieniu przepisu art. 194 ust. 1 w związku z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177 ze zm.) przysługuje środek ochrony prawnej w postaci skargi na wyrok Zespołu Arbitrów przy Urzędzie Zamówień Publicznych?" podjął uchwałę:

Zamawiający jest legitymowany do wniesienia skargi na wyrok zespołu arbitrów.

Zagadnienie prawne przedstawione Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia jest, jak wynika z uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego, odbiciem kontrowersji, która wyłoniła się w piśmiennictwie na tle regulacji zawartej w art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177 ze zm. - dalej: "Pr.z.p."). Przepis ten stanowi, że środki ochrony prawnej określone w dziale VI Prawa zamówień publicznych, przysługują wykonawcom i uczestnikom konkursu, a także innym osobom, jeżeli ich interes prawny w uzyskaniu zamówienia doznał lub może doznać uszczerbku w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy. Środkiem ochrony prawnej określonym w wymienionym dziale jest także skarga do sądu na wyrok zespołu arbitrów (art. 194 ust. 1 Pr.z.p.).

Według jednego z autorów, art. 179 ust. 1 Pr.z.p. określa zamknięty krąg osób uprawnionych do złożenia skargi na wyrok zespołu arbitrów. Pominięcie w tym przepisie zamawiającego oznacza zatem, że nie została mu przyznana legitymacja do wniesienia skargi na wyrok zespołu arbitrów. Interpretacja innych przepisów omawianej ustawy, które mogłyby wskazywać na to, że zamawiający jest legitymowany do złożenia skargi, powinna być podporządkowana treści art. 179 ust. 1 Pr.z.p.

Zdaniem natomiast większości autorów, w świetle obowiązującego prawa, analogicznie jak przyjmowano na gruncie podobnych regulacji obowiązujących poprzednio, również zamawiający jest legitymowany do wniesienia skargi na wyrok zespołu arbitrów.

Już po przedstawieniu zagadnienia prawnego Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 14 stycznia 2005 r., III CZP 71/04 (OSNC 2005, nr 12, poz. 201), opowiedział się za przysługiwaniem zamawiającemu legitymacji do złożenia skargi na wyrok zespołu arbitrów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie ma podstaw do przyjęcia, że legitymowany do wniesienia skargi na wyrok zespołu arbitrów jest tylko podmiot wskazany w art. 179 ust. 1 Pr.z.p. Samo brzmienie art. 179 ust. 1 Pr.z.p. mogłoby wprawdzie przemawiać za tym, że oprócz wymienionego wyraźnie w art. 195 ust. 4 Pr.z.p. Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych skargę na wyrok zespołu arbitrów może wnieść tylko podmiot wymieniony w art. 179 ust. 1 Pr.z.p., jednakże zestawienie

tego przepisu z innymi przepisami omawianej ustawy podważa powyższy wniosek. W art. 196 ust. 2 Pr.z.p. jest mowa o żądaniu, które zamawiający w określonej bliżej sytuacji może zamieścić w skardze na wyrok zespołu arbitrów; wyraźnie wysłowionym założeniem tego przepisu jest więc dopuszczalność wniesienia skargi na wyrok zespołu arbitrów przez zamawiającego. Z kolei w przepisach art. 197 Pr.z.p. mówi się ogólnie o skardze strony, stroną zaś postępowania odwoławczego jest także zamawiający. Twierdzenie o nadrzędności art. 179 ust. 1 Pr.z.p. w stosunku do wymienionych wyżej przepisów jest dowolne; wszystkie te przepisy powinny być interpretowane łącznie, w taki sposób, aby żaden z nich nie został bez ważnego powodu pozbawiony doniosłości normatywnej. Temu postulatowi odpowiada uznanie art. 196 ust. 2 i art. 197 Pr.z.p. za przepisy będące wyrazem poszerzenia wynikającego z art. 179 ust. 1 Pr.z.p. kręgu osób legitymowanych do wniesienia skargi o osobę zamawiającego.

Broniona wykładnia harmonizuje z zasadą postępowania cywilnego dopuszczającą wniesienie środka zaskarżenia przez każdą stronę, a należy pamiętać, że do postępowania toczonego się na skutek wniesienia skargi na wyrok zespołu arbitrów odpowiednio stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego o apelacji (art. 194 ust. 2 Pr.z.p.). Pozostaje ona w zgodzie z założeniami Konstytucji; według art. 78, każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji, a wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarzania określa ustawa. Nie ulega wątpliwości, że wyjątki te muszą być w ustawie wyraźnie wskazane. Poza tym, zgodnie z art. 45 ust. 1 Konstytucji, każdy ma prawo do rozpatrzenia sprawy przez sąd (por. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 31 stycznia 2005 r., SK 27/03, OTK-A Zb.Urz. 2005, nr 1, poz. 8).

Z przedstawionych przyczyn należało udzielić odpowiedzi, jak w uchwale (art. 390 § 1 k.p.c.).